

Cevşenü'l-Kebîr her eve girmeli

Sivas'tan okuyucumuz: “Cevşen ne demektir? Cevşen'in kaynağı var mıdır? Üstad nasıl ve ne zaman Cevşen okumuştur? Cevşen Risâlelerde geçiyor mu?”

Gazetemizin şerefle vereceğini duyurduğu Cevşenü'l-Kebîr “amelî hüküm” ihtiva eden bir metin değil; nurlu ve feyizli bir münâcâttır. Kuvvetli bir duâ metnidir. Kaynağı vahiydir. Sözlükte “büyük zırh” demektir. Manevî koruma gücünün büyüklüğü ve feyzinin derinliği sebebiyle “Cevşenü'l-Kebîr” ismiyle anılır. Vahye dayanan eşsiz bir tefekkür ve zikir kaynağıdır. Allah'ın bin bir ism-i şerifiyle Allah'ın azabından, Cehennemden, ateşten, gazabından, kahrından, afetlerden ve musibetlerden Allah'a (cc) sığınma mânâsını ifade eden tevhid cümlelerinden meydana gelmiştir.

Doğrudan Cebrail Aleyhisselâm tarafından Peygamber Efendimiz'e (asm), “Zırhı çıkar, onun yerine bu Cevşen'i oku!” buyrularak öğretilen¹ bu kuvvetli duâ metnini Hazret-i Ali (ra), bizzat Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâmın mübarek dilinden yazmış ve rivayet etmiştir. Böylece Peygamber Efendimiz (asm) vahiyle aldığı bu manevî zırhı, ümmetine hediye bırakmıştır.

Hadis kitaplarının her birinin, bütün sahih hadislerin ve sıhhatli rivayetlerin hepsine yer vermesi teknik olarak mümkün değildir. Zaten hiçbir Muhaddisin, kitabında her sahih hadise yer verdiği şeklinde bir iddiası da yoktur. Böyle bir iddiâ gerçekçi de olmaz. Peygamber Efendimiz'in (asm) dâr-ı bekâya irtihalinden sonra ümmet haklı olarak topyekûn hadis toplama seferberliğine girişmiş, genelde “amelî hüküm” ihtiva eden ve kaybolmak tehlikesi arz eden hadislerin rivayetine ehemmiyet verilmiş ve kitaplarda toplanmış; Cevşen gibi, Peygamber Efendimiz'in (asm) mağarada Hazret-i Ebu Bekir'e (ra) talim buyurduğu gizli zikir gibi muhtelif duâ, zikir ve münâcâtlar ise zaten büyük kutupların ve güvenilir evliyanın elinde belgelere dayalı bir şekilde bulunmakta ve öğretilmekte olduğundan, ayrıca rivayet edilmesine ve meşhur kitaplara alınmasına ihtiyaç duyulmamıştır. Hazret-i Ali'ye (ra) hususî bir emanet olarak bırakılan Cevşen, o esnada, Peygamber Efendimizin (asm) nurlu neslinin elinde bulunuyordu ve kuvvetli bir duâ metni olarak korunuyordu.

Bununla beraber Cevşen’de geçen duâlar, hadis kitaplarında elbette vardır. Et-Terğib ve’t-Terhi’b’de, Kenzü’l-Ummâl’da, Mecnû’atü’d-Daavat’da ve Mecnû’atü’l-Ahzâb’da bu rivayetlerin bir kısmı veya tamamı yer almaktadır. Kenzü’l-Ummâl’da İbn-i Abbas (ra) ve Ubey İbn-i Ka’b (ra) rivâyetleri ile Peygamber Efendimiz’in (asm): “Cebrail geldi ve bana dedi ki: Ya Muhammed! Sana birkaç kelime getirdim. Bunları senden önce hiçbir Nebîye getirmedim” sözüyle birlikte Cevşen’deki münâcâtın bir kısmı zikredilmiştir.²

Ayrıca yine Kenzü’l-Ummâl’da Enes bin Malik (ra) rivayetiyle Cevşen’in bir kısmı daha rivayet edilmiştir. Ahmed Ziyâeddin Gümüşhânevî Hazretlerinin Mecnû’atü’l-Ahzab adlı duâ kitabında ise Hazret-i Zeyne’l-Abidin’den (ra) Hazret-i Ali’ye (ra) dayanan sağlam bir senetle Cevşenü’l-Kebîr’in tamamı rivayet edilmiştir.³

Üstadımız Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri gayet kesin ve net ifadelerle Cevşenü’l-Kebîr’in Resûl-i Ekrem Efendimiz’in (asm) kudsî bir münâcâtı olduğunu⁴ ve Kur’ân’dan sonra eşsiz ve misilsiz bir eser olduğunu⁵ bildirmiş ve Kur’ân’ın bir çeşit özü ve özeti bulunduğunu⁶ beyan etmiştir. Üstad Hazretleri Cevşen’i kendisine mühim bir vird kabul etmiş ve her gün okuyarak onun feyiz, nur ve bereketinden istifade etmiştir. Cevşen’in sıhhati konusunda en son ve en sahih şahidimiz Bediüzzaman Hazretleridir. Bediüzzaman gibi bir allâmeye feyiz veren bir Peygamber (asm) münâcâtı, ihlâsla okuduğumuz takdirde, inşallah, elbette bize de kifayet edecektir.

Dünya hanında her gün türlü türlü olaylara dalıp çıkıyoruz. Bazen sarsılıyoruz. Bazen kalabalıklar içinde kendimizi yalnız hissediyoruz. Bazen bir sığınacak kapı arıyoruz. Bazen derdimizi dinleyen bir şefkatli sineye ihtiyaç duyuyoruz. İşte Gazetemiz Yeni Asya’nın hediye olarak vereceği Cevşenü’l-Kebîr duâsı yediden yetmişe herkese, her eve Kur’ân’dan sonra birinci derecede lâzım bir sırlı ve kuvvetli duâ metnidir. Türkçe mealinin de verilecek olması bizim için değerini bir kat daha arttırıyor. Çünkü okuduğumuz duânın Türkçesini de öğrenmemiz, yaptığımız duâda Cenâb-ı Allah’tan ne istediğimizi bilmemiz açısından oldukça önemli.

Bu duâ her eve girmeli. Her evde okunmalı. Her evin bereket kaynağı, her evin Allah’a sığınma dili olmalı.

Öyleyse, bu gün her Yeni Asya okuyucusunun üzerinde, Yeni Asya’yı en az bir kişiye daha ulaştırma gibi bir manevî görev yüklü. Görevimizi yapıyor muyuz?

Dipnotlar:

1- Şuâlar, s. 541.

2- Kenzü'l-Ummâl, 2/691.

3- Mecnû'atü'l-Ahzab, 1/231.

4- Lem'alar, s.363; Şuâlar, s. 96.

5- Şuâlar, s.119, Sözlər, s. 302.

6-Sözlər, s.419.